

Mormors bananer Bestemors bananar

✎ Ursula Natula
🔒 Catherine Groenewald
📧 Lena Normen-Younger
🌐 svensk / nynorsk
📖 nivå 4

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Mormors bananer / Bestemors bananar

Skrevet av: Ursula Natula
Illustrert av: Catherine Groenewald
Oversatt av: Lena Normen-Younger (sv), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Mormors trädgård var underbar, full av durra, hirs och kassava. Men det bästa av allt var bananerna. Även om mormor hade många barnbarn visste jag i hemlighet att jag var hennes favorit. Hon bjöd ofta in mig till sitt hus. Hon berättade också små hemligheter. Men det var en hemlighet som hon inte delade med mig: var hon lät sina bananer mogna.

...

Kjøkkenhagen til bestemor var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananane. Sjølv om bestemor hadde mange barneborn, visste eg i all løyndom at eg var favoritten hennar. Ho inviterte meg ofte heim til seg. Ho fortalde meg òg små løyndomar. Men det var éin løyndom ho ikkje delte med meg: kor ho mogna bananane.

Senare den kvällen ropade min mamma, pappa och mormor på mig. Jag visste varför. Den kvällen när jag gick och lade mig, visste jag att jag aldrig skulle stjäla igen. Inte från min mormor, inte från mina föräldrar och inte från någon annan heller.

...

Seinare den kvelden sende mor, far og bestemor bod etter meg. Eg visste kvifor. Då eg la meg til å sova den natta, visste eg at eg ikkje kunne stela igjen, ikkje frå bestemor, ikkje frå foreldra mine, og definitivt ikkje frå nokon andre.

En dag såg jag en stor korg gjord av strå som stod i solen utanför mormors hus. När jag frågade vad den var till för var det enda svaret jag fick: "Det är min magiska korg." Näst intill korgen fanns det flera bananblad som mormor vände på då och då. Jag var nyfiken. "Vad är bladen till för, mormor?" frågade jag. Det enda svaret jag fick var: "Det där är mina magiska blad."

...

En dag såg eg ei stor stråkorg som stod plassert utanfor huset til bestemor. Då eg spurde kva ho var meint for, fekk eg svaret: «Det er den magiske korga mi.» Ved sida av korga var det fleire bananblad, som bestemor snudde frå tid til annan. Eg var nysgjerrig: «kva brukar du blada til, bestemor?» spurde eg. Det einaste svaret eg fekk, var: «Det er dei magiske blada mine.»

Føljande dag var det dags for marknad. Mormor vaknade tidigt. Hon tog alltid de mogna bananerna och kassavan for att sälja dem på marknaden. Jag skyndade mig inte for att besöka henne den dagen. Men jag kunde inte undvika henne länge.

...

Neste dag var det marknadsdag. Bestemor stod tidleg opp. Ho tok alltid med modne bananar og manioke for å selja på marknaden. Eg skunda meg ikkje for å vitja henne den dagen. Men eg kunne ikkje vika unna henne veldig lenge.

Det var så intressant att betrakta mormor, bananerna och den stora stråkorgen. Men mormor skickade iväg mig till min mamma på ett ärende. "Mormor, snälla låt mig titta på medan du förbereder..." "Var inte envis barn, gör som jag säger!" insisterade hon.

...

Det var så interessant å sjå på bestemor, bananane, bananblada og den store stråkorga. Men bestemor sende meg av garde til mamma for eit ærend. «Bestemor, ver så snill, la meg få sjå på medan du førebur ...» «Ikkje ver så sta, jenta mi, gjer det du har vorte bede om», insisterte ho. Eg sprang av garde.

Följande dag, när mormor var trädgården och plockade grönsaker, smög jag mig in för att kika på bananerna. Nästan alla var mogna. Jag kunde inte låta bli att ta fyra stycken. När jag smög ut på tå hörde jag mormor hosta utanför huset. Jag lyckades precis gömma bananerna under min klänning och gick sedan förbi henne.

...

Neste dag medan bestemor var i kjøkkenhagen og plukka grønsaker, sneik eg meg inn og titta på bananane. Nesten alle var modne. Eg kunne ikkje la vera å ta ein klase med fire. I det eg lista meg mot døra, høyrde eg bestemor hosta utanfor. Eg rekte så vidt å gøyma bananane under kjolen og gjekk forbi henne.

Nästa dag när mormor kom för att besöka min mamma, rusade jag över till hennes hus för att titta på bananerna igen: Det fanns en hel hög med mycket mogna bananer. Jag tog en och gömde den under min klänning. Efter att ta täckt korgen igen gick jag bakom huset och åt den snabbt. Det var den sötaste banan jag någonsin hade smakat.

...

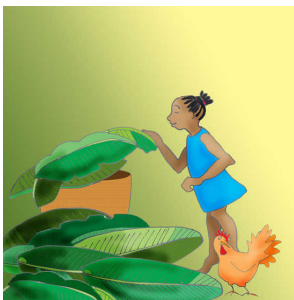
Neste dag, då bestemor kom för å vitja mor mi, skunda eg meg av garde til huset hennar for å sjekka bananane ein gong til. Det var ein klasse veldig modne bananar der. Eg tok ein og gøymde den i kjolen min. Etter at eg hadde dekt korga, gjekk eg bak huset og åt den fort. Det var den søtaste bananen eg nokosinne hadde smakt.

När jag kom tillbaka satt mormor på utsidan men ingenstans fanns korgen eller bananerna. "Mormor, var är korgen med alla bananerna..." Men det enda svaret jag fick var: "De är på min magiska plats." Jag blev så besviken!

...

Då eg kom tilbake, sat bestemor utanfor, men med verken korga eller bananane. «Bestemor, kor er korga, kor er bananane, og kor ...» Men det einaste svaret eg fekk, var: «Dei er på den magiske staden min.» Det var så skuffande!

Två dagar senare skickade mormor mig till sitt sovrum för att hämta hennes käpp. Så fort jag öppnade dörren slog en stark doft av mognande bananer mot mig. I det inre rummet stod mormors stora magiska strålkorg. Den var väl gömd under en gammal filt. Jag lyfte på den och luktade på den underbara doften.

...

To dagar seinare bad bestemor meg om å henta stokken hennar frå soverommet. Så snart eg opna døra, vart eg møtt av den sterke lukta av modne bananar. I det inste rommet var den store magiske strålkorga til bestemor. Han var godt gøymd av eit gammalt teppe. Eg løfta det og lukta på den vedunderlege angen.

Mormors röst fick mig att rycka till när hon ropade: "Vad gör du? Skynda dig på och hämta käppen." Jag skyndade mig ut med hennes käpp. "Vad ler du åt?" frågade mormor. Hennes fråga fick mig att inse att jag fortfarande log för att jag hade hittat hennes magiska ställe.

...

Stemma til bestemor skremde meg då ho ropte: «Kva held du på med?» «Skund deg og ta med stokken.» Eg skunda meg ut med stokken hennar. «Kva er det du smiler for?» spurde bestemor. Spørsmålet hennar fekk meg til å innsjå at eg enno smilte over oppdaginga av den magiske staden hennar.